

Geachte mevrouw Fejzic,

Ik denk dat U nu het dossier ontvangen hebt, dat ik aan de Politie had overhandigd.
Dit dossier, waarvan ik de stukken in het Proces Verbaal heb uitgedraaid is zeer op notaris Braun en mijn vaders Testament gecentraliseerd.

Dus stel ik voor U een meer algemeen inzicht te geven door hulp van de 3 bijgevoegde documenten:

- Presentatie nalatenschappen K.V. – B.J. 14/05/2013
- Vonnis van 19/12/2012
- Uittreksel van Akte na Tussenvonnis 20/02/2013.

I. Presentatie nalatenschappen K.V. – B.J.:

Dit document is een korte samenvatting van de gebeurtenissen, gebruikt om een nieuwe advocaat te vinden.

II. Tussenvonnis van 19/12/2012:

Deze Akte richt ernaar de door de 2 partijen ingediende zelfstandige incidentele vorderingen te regelen.

De wederpartij was de eerste een vordering in te dienen.

Rhea Vellinga en haar moeder beweerden stellig niet genoeg liquiditeiten te hebben om de nalatenschapsschulden van de heer K. Vennema te betalen en vroegen de rechter mij te forceren mijn instemming te geven voor de liquidatie van de B.V. en voor de verkoop van mijn ouders appartement.

Het was voor ons heel gemakkelijk aan te tonen, met becijferingen gestaafd, dat de executeur over genoeg geld beschikte, aangezien er zonder deze financiële transacties te maken meer dan € 110.000 overbleef (theoretisch, d.w.z. als niemand geld uit de kas heeft genomen) nadat de nalatenschapsschulden zijn betaald.

Daar er naar mijn weten geen enkele nalatenschapsschuld is betaald, deze financiële transacties noch gerechtvaardigd, noch nodig zijn voordat de verdeling is opgesteld.

Bovendien heb ik nooit geweigerd mee te werken:

- Sinds november 2009 heb ik gevraagd dat het appartement mij op de marktprijs wordt toebedeeld, met de betaling van een compensatie aan mijn zuster
- Wat de B.V. betreft, waarvan ik aandeelhouder ben, heeft mijn instemming altijd afgehangen van een boekhoudonderzoek.
In feite de rechter verzoeken mijn instemming te forceren, is niet nodig.
De liquidatie van een B.V. kan deugdelijk beslist worden bij een AVA met een meerderheid van 2/3, hetzij 66,66%. Bezitster van 75% van de aandelen kan mijn zuster het geheel alleen doen.
Dit technische punt is welbekend bij de heer Landhuis.
Om welke reden blijft de bestuurder dan hardnekkig doorgaan mijn instemming te willen verkrijgen?

Als de nalatenschappen niet genoeg liquiditeiten hebben, dan moet hiervan de reden gezocht worden: met bewijzen tot steun hebben wij de rechter uiteengezet dat Rhea Vellinga en haar moeder de liquiditeiten gebruiken, net als het andere bezit in onverdeeldheid, voor hun eigen gebruik. Dus hebben wij een rapportage, opgesteld door een onafhankelijk deskundige, van de goederen in onverdeeldheid sinds mijn vaders overlijden geëist.

Wij hebben ervan geprofiteerd de rechter de afwijkingen uiteen te zetten, die wij tussen de verschillende testamenten en codicillen zagen en gevraagd dat een kopie van het complete door mijn vader ondertekende Testament voorzien werd.

Wij hebben noch het één, noch het ander verkregen.

III. Akte na tussenvonnis:

Dit document, voor een groot deel door mijn man opgesteld, heeft als doel

- Paragraaf 1.x.x t/m 4.x.x antwoord te geven op het probleem van de taxatie
- Paragraaf 5.x.x aan de nog onafgedane punten te herinneren:

- 1) Het gemis aan betrouwbaarheid door de notaris en zijn accountant van de uitgevoerde berekeningen op basis van de door Rhea Vellinga verschaftte gegevens.
Rhea Vellinga en dhr. Landhuis hebben geprobeerd mij te laten geloven dat mijn moeder geen Testament had achtergelaten, dat haar nalatenschap negatief was... kortom door alleen van de gegevens te voorzien aan de boedelnotaris die zij willen, doen zij alles om mijn deel te minimaliseren.

Rhea Vellinga is de enige over informatie te beschikken. Aangezien de inhoud van het vonnis van de Kantonrechter op 10 december 2010 tot de beschikking van de notaris gesteld, kan hij op haar woord alleen vertrouwen?

Wij weten nu dat de notarissen door de Rechtbank aangewezen, niets anders doen dan wat hen wordt voorzien voor goede munt aan te nemen, zonder te laten bekijken of deze informatie wel klopt, zoals b.v. de bankattesten door derden.

Daarenboven heeft mijn man het niet-respecteren van boekhoudregels door de accountant onderstreept, alsook rekenfouten...toevallig alle in mijn nadeel.

- 2) De rechter Hermans heeft kunnen constateren dat Testament 3, dat hem op 23 februari 2011 werd voorzien, geen enkele juridische waarde heeft. Niettemin, als wij ons bij zijn Tussenvonnis houden, schijnt hij niet erg veel belangstelling in de echtheid van het Testament van de heer K. Vennema te hebben, ondanks de vrij precieze zinspellingen die wij in de vorige Akten hadden gemaakt.
Een gebrek aan interesse beschermt onbetwist Rhea Vellinga en notaris Braun.

Waarschijnlijk is paragraaf 5.13 de oorsprong van het dreigement door de heer van Dalen, (advocaat van de wederpartij) een klacht bij de Deken in te dienen tegen onze ex-advocaat, als hij de rechter om een pleidooi vraagt.

Zijn reactie is vrij logisch. De discussie bij de audiëntie zou uit de hand kunnen lopen door paragraaf 5.13 en voor hem is er gevaar.

- 3) De rechter is ervan op de hoogte dat Kompas B.V. geen jaarrekeningen meer indient bij de KvK, dat Rhea Vellinga en haar moeder de goederen in onverdeeldheid voor hun persoonlijk onderhoud gebruiken, zonder dat een boekhouding hierover bijgehouden wordt, maar hij besluit dat er geen rapportage nodig is door een onafhankelijke derde.

Hij verzoekt ook niet dat deze rapportage, die elk jaar opgesteld behoort te worden, door Rhea Vellinga opgesteld wordt.

Een dergelijke beslissing is vreemd: onbetwistbaar hebben Rhea en haar moeder zo de toestemming van de rechter om hiermee door te gaan.

Alles in dit dossier is trouwens vreemd en hiernavolgend ga ik U de verschillende etappes beschrijven wat ons ertoe heeft gebracht, mijn man en ik, ons tot de Politie te wenden:

Voor ons is het altijd duidelijk geweest, veelzeggende documenten werden in die richting bij de rechter ingediend, dat Rhea Vellinga en haar moeder niets hebben gedaan om de woede van mijn vader te kalmeren.

Toen wij Testament 1 ontvingen waren wij verbaasd over de vervanging van dhr. Landhuis door mijn nicht maar

- Enerzijds hadden wij geen enkele reden te twifelen over de echtheid van het document
- En anderzijds zagen wij in deze vervanging van executeur mijn vaders wil, mijn kastijding na zijn overlijden d.m.v. zijn kleindochter te organiseren.
Dhr. Landhuis is een bekwaam deskundige, dus vanzelfsprekend minder "buigzaam" dan mijn nicht.

Eveneens constaterend dat Kompas B.V. uit het register van de KvK verdwenen was, ten gevolge van de wijziging naar het adres van Rhea Vellinga, volgden wij dezelfde logica: mijn vader had een verdwijning van de B.V. georganiseerd.

Deze visie heeft zich als onjuist geopenbaard: teveel details doen te amateuristisch aan.

B.v. mijn vader wist best dat een Proces Verbaal van een AVA verplicht was om een bestuurder aan te wijzen: dat zou hij niet vergeten hebben.

Rhea Vellinga heeft dus gedacht de B.V. aan de nalatenschappen te kunnen onttrekken, maar zij heeft hier afstand van gedaan.

Het aandeelhoudersregister moet absoluut teruggevonden worden, waarvan het bestaan niet in twijfel getrokken kan worden, om te begrijpen waarom zij weigert hiervan te voorzien.

Logischerwijs heeft dhr. Sjoerd Vennema, commissaris van de B.V. of dhr. Landhuis hiervan een kopie...voordat Rhea Vellinga hierop tussenbeide kwam.

Eveneens te proberen het appartement achter mijn rug te verkopen, had weinig kans te lukken. Als de notaris goed zijn werk doet, geen enkele kans.

Mijn vader had mij, in tegenwoordigheid van Rhea Vellinga, op de hoogte gebracht dat hij Emiel en Stefan (de zonen van mijn zuster) had onterfd, preciserend dat voor Stefan het idee kwam van Rhea en voor Emiel van hem.

Beiden hebben geweld gepleegd tegen mijn ouders en hun bezit, deze beslissing kon begrepen worden, maar dat het Rhea was die dit hem heeft gesuggereerd, heeft mij geschokt.

Toen wij ontdekten dat onze kinderen ook waren onterfd, waren wij zeer verbaasd: er is altijd genegenheid tussen mijn vader en onze kinderen geweest, die trouwens in de familieruzie zijn kant hebben gekozen.

Op notaris Braun evenals op notaris Meuwese bij Dirkzwager werd door ons een beroep gedaan om ons de logica van deze beslissing uit te leggen.

Ik werd al ontferd en onze kinderen ontverven leek ons zinloze kwaadwilligheid zonder economische gevolgen voor hen.

Noch notaris Braun noch Dirkzwager hebben ons over de artikelen 12 lid 1 BW4 en 87 lid 1 BW4 (zie PROD 10/KNB Akte 7/08/2013) gesproken en hun antwoorden zijn vaag gebleven, (ja) zelfs opzettelijk niet ter zake (zie schema Dirkzwager).

Toch zijn de economische gevolgen van deze artikelen reëel en heel gemakkelijk uit te leggen (zie schema PROD 10).

Dhr. K. Vennema heeft zich altijd gedragen alsof alles van hem was.

Volgens mij hebben Rhea Vellinga en haar moeder dit vast geloofd en het schema PROD 10 illustreert volmaakt hun geldzucht.

Hoe het komt dat mijn vader zo ver gegaan is onze kinderen te ontverven, is voor ons een mysterie.

De Kantonrechter heeft ons gemakkelijk een boedelnotaris verleend en eind 2010 dachten wij dat onze problemen waren opgelost.

Dat was zonder rekening te houden met de fantasieën van de heer Laumans:

- a. Aangezien ik over geen enkel document beschikte, heeft hij geweigerd mij te ontmoeten, als excuus aanvoerend onpartijdig werk te willen doen,
- b. Hij heeft mij geweigerd de echtheid van mijn vaders Testament te waarborgen,
- c. Hij heeft mij geweigerd zijn interpretatie van mijn moeders Testament, onderwerp van discussie tussen de partijen, te geven
- d. Mijn man heeft hem attesten van derden (banken, administratie) gevraagd om de voorziene informatie van de wederpartij te controleren, wat in feite alleen maar het gebruik van een rigoureuze beroepsmatige procedure is.
Hij heeft geweigerd ons te zeggen of hij het zou doen en in feite heeft hij het niet gedaan
- e. Zijn boedelbeschrijving was een ware overrompeling: hij is de enige notaris te beschouwen dat ik bij het overlijden van mijn moeder geen bloot-eigenaar ben geworden voor 25% van mijn ouders appartement, krachtens mijn moeders Testament (PROD 09/ KNB Akte 7/08/2013).
De redacteur van het Testament, Dirkzwager en de rechter beschouwen dat het gaat om een vruchtgebruik Testament. Hij niet.

Heeft hij het bedrog van Testament 3 en Testament 4 opgemerkt?

Kennelijk niet, gezien zijn boedelbeschrijving.

Dhr. Laumans is echt geen beginneling:

- Hij heeft best gezien dat mijn moeders Testament een vruchtgebruik Testament is, maar door de knoop door te hakken in de richting van de wederpartij heeft hij alle aandacht (de rechter inbegrepen) op mijn moeders Testament gefocust, waarvan de echtheid buiten kijf is

- Hij heeft absoluut de vervanging van executeur in Testament 3 en Testament 4 opgemerkt maar i.p.v. het te verbergen, door het Codicil van 23 februari 2009 niet te vermelden in zijn boedelbeschrijving heeft hij het op de voorgrond geplaatst, want hij weet dat de beste manier om iets te verbergen is, het op de voorgrond te plaatsen.

Het was dus pas begin 2013 dat wij ons serieus voor mijn vaders Testament begonnen te interesseren.

Dhr. Kole van Dirkwager kon niet, de afwijkingen niet vermelden die wij tussen de verschillende kopieën van het Testament waarnamen, daar wij hem vroegen dit te doen en deze objectief gezien echt reëel zijn.

Maar hij heeft de “uitwisselingsprocedure”, die ik bij de KNB was begonnen, afgekeurd en heeft alle mogelijke en denkbare argumenten gebruikt, om paragraaf 5.13 in de laatste Akte die wij samen hebben opgesteld, te doen verdwijnen.

Notaris Meuwese met wie wij hoofdzakelijk bij Dirkwager hebben gewerkt, heeft meerdere malen de pertinentie van haar analyses blijk gegeven: het is duidelijk dat het bedrog betreffende mijn vaders Testament haar niet ontsnapt is.

Zij heeft het ons dus verborgen, gewoon hulp tussen confrères.

Ziende dat wij vastbesloten waren door te gaan tot het einde van het onderzoek bij de KNB, heeft dhr. Kole zijn laatste twee facturen verhoogd om zo een weigering van onze betaling uit te lokken en zich terug te trekken door aan te voeren dat wij zijn honorarium niet betaalden.

Het is door de Akte van 7 augustus jl. aan de KNB op te stellen, dat wij ons hebben afgevraagd of, om de Wet van 1 januari 2003 te respecteren, notaris Braun clause I HERROEPING niet had opgesteld met de formulering die in alle, aan mij voorziene documenten verschijnt.

Als dit het geval was, heeft zij hierover moeten spreken in de door mijn vader afgeknipte brief (PROD 12) die ik in januari 2009 heb ontvangen.

Wij hebben deze brief weer opgezocht en dit was inderdaad het geval.

Het lezen van PROD 01, PROD 02 en PROD 04 toont aan dat onze verwijten tegen notaris Braun terecht en ernstig zijn.

In haar antwoorden PROD 03 en PROD 05 liegt notaris Braun op meerdere punten, zelfs zover gaande een zeer onwaarschijnlijke brief aan mijn vader te verzinnen (PROD 03/ brief 12 maart 2009).

PROD 12 werd het bepalende element dat mij de ondernomen actie bij de KNB heeft doen uitstellen en mij tot de Politie te wenden.

Ik hoop dat U alle stukken in het dossier van de Politie heeft.

Daarin zouden zich ook de door mij gezonden brieven aan mevrouw Adriana de Jong en aan de Districtschef moeten bevinden, die ik U zend als bijlagen

- Districtschef, brief van 2 oktober jl.
- Districtschef, brief van 7 oktober jl.
- Adriana de Jong, e-mail van 18 oktober jl.

CONCLUSIE:

Deze geschiedenis kan ongelooflijk lijken, maar de feiten liggen er wel.

Bij het eerste contact kan ik een reactie van twijfel aan de kant van mijn gesprekspartners begrijpen, maar een eenvoudig onderzoek van de feiten zal de twijfel wegnemen. Desnoods een materiële expertise van de originele stukken laten maken.

De Erfeniswet, de macht gegeven aan de notarissen, de moderne middelen van reproductie, maken de hierboven genoemde feiten mogelijk.

Deze feiten zijn schandelijk, maar de Wet in een Rechtsstaat is er ook om hieraan het vervolg te geven dat zich doet gelden.

Openstaand voor verdere inlichtingen, verblijf ik,

Hoogachtend,

Maria Barbier-Vennema.